

Разкрития за Ада

Свидетелство на 7 младежи от колумбия

www.DivineRevelations.info/BULGARIAN

1во Свидетелство

Лука 16:19 :

„Имаше някой си богаташ, който се обличаше в пурпур и висон и всеки ден правеше бляскави пиршества. Имаше и един сиромаш на име Лазар, покрит със струпей, когото слагаха да лежи пред портата му, като йелаше да се нахрани с трохите, паднали от трапезата на богаташа; и кучетата идваха и ближеха раните му. Умря сиромашът и ангелите го занесоха в Авраамовото лоно. Умря и богаташът и беше погребан. И в ада, подложен на мъки, той повдигна очи и видя отдалеч Авраам и Лазар в неговото лоно. И той извика: Отче Аврааме, смили се над мен и изпрати Лазар да натопи края на яръста си във вода и да разхлади. Но Авраам каза: Синко, спомни си, че ти си получил своите блага приживе, така както и Лазар – злинците; но сега той тук се утешава, а ти се мъчиш. И освен всичко това, между вас и нас зее голяма бездна, така че онези, които биха искали да минат от тук към вас, да не могат, нито пък оттам да преминат към нас.

Библията, Божието слово, е много ясна относно рая и ада. В посочената притча, Бог ни разказва за Ад и Рай, наказание или спасение. Няма междинно място. Няма такова място, в което душите на починалите прекарват известно време за да се очистят от греховете след смъртта си, такова място НЕ съществува, и Библията е много ясна по този въпрос.

(Април 11ти 1995)

Бог ни даде видение, което щеше да промени целият ни живот от тук нататък. Ние тъкмо бяхме започнали да познаваме Бог и неговот слово. Ние сме

седем младежи, на които Бог даде привилегията и голямата отговорност да разкажем на света за това видение.

Всичко започна към 10 часа сутринта, докато се молехме. Видяхме силна светлина през един от прозорците и внезапно всички ние започнахме да говорим езици и бяхме кръстени със Светия Дух.

В този момент всички бяхме изумени. Светлината изпълваше цялата стая и беше по-силна от тази на слънцето. По средата видяхме ангели облечени в бяло. Те бяха много красиви и високи. Всред ангелите видяхме фигурата на Човек. Фигурата беше на облечен в бяло мъж, със златна коса. Неможехме да видим лицето Му, защото беше твърде брилянтно, обаче видяхме златен колан препасан около гърдите Му, и надписан със златни букви: „**Цар на Царете и Господар на Господарите**“. Той носеше сандали от чисто злато и беше с несравнима красота. Когато Го видяхме, ние всички веднага паднахме на колене. И чухме гласа Му – много специален и прекрасен. Всяка дума пронизваше сърцата ни като меч с две остриета, точно както е описано в Евреи 4:12. Той проговори с мощни думи, „**Деца мои, не се плашете, аз съм Исус от Назарет, и съм дошъл да ви разкрия тайна, която вие ще разказвате на света. Кадето ви кажа да отидете, вие ще отидете, и където ви кажа да не отивате, вие няма да отивате.**“

Светата Библия, Божието слово, казва в Йоил 2:28 : „И след това ще изляе Духа Си над всяка твар; и синовете ви и дъщерите ви ще пророкуват, старците ви ще виждат сънища, юношите ви ще виждат видения.“

Това са времената, които Бог подготвя за всички.

След това скала се появи наред стаята, и Бог, който беше с нас, ни накара да се качим на нея. Скалата беше на 8 инча от пода, а в пода се появи огромна, черна и страшна дупка. Чрез скалата ние преминахме в дупката и скоро се озоваахме в центъра на земята.

Беше толкова тъмно и страшно, и ние проплкахме, „Господи, не искаме да ходим на това място! Молим Те изведи ни от тук!“ А Бог ни отговори с прекрасен глас, „**Това преживяване е необходимо, за да видите и разкажете на света.**“

2

Бяхме в тунел с формата на рог и започнахме да виждаме сенки, демони и движещи се фигури. Продължавахме да слизаем надолу. Почуствахме страх и празнота.

Пристигнахме пред едни ужасни врати в нещо като лабиринт. Неискахме да влизаме. Имаше ужасна миризма и беше много горещо. Когато влязохме видяхме, че всичко беше в пламъци и имаше хиляди човешки тела всред пламъците. Те се мъчеха много. Гледката беше толкова ужасяваща, че не искахме да гледаме. Мястото бее разделено на различни отдели за мъчения.

Едно от първите места, които Бог ни показа, ние нарекохме „Долината на котелите“. Имаше милиони котели и всеки от тях гореше с лава отвътре и във всеки един котел имаше душа на човек, който е умрял и отишъл в Ада.

Когато тези души видяха Бог, те започнаха да крещат, „Господи, имай милост! Дай ми шанс да изляза от тук! Господи, изведи ме от тук и аз ще разкажа на света, че това място е

реално!“ Но Бог не ги погледна. Имаше милиони мъже, жени и младежи тук, а също видяхме хомосексуалисти и пияници подложени на мъчения.

Бяхме шокирани виждайки как телата им биваха разрушавани. Червеи излизаха от очните им кухини, уста и уши и проникваха в кожата им. Това потвърждава думата на Бог написана в Исая 66:24 „**След като излязат, те ще видят трупове на хората, които са престъпили против Мене; защото техният червей няма да умре, нито ще угасне огънят им; и те ще бъдат отвратителни за всяка твар.**“

Ние просто бяхме ужасени от това, което виждахме. Пламъците бяха 3-4 метра високи.

Бог ни позволи да видим един от мъжете, които бяха в котелите. Плътта от лицето му падаше на парчета. Той се взираше в Бог; и зпочна да крещи към Исус, „ Господи, имай милост! Господи, дай ми шанс! Господи, изведи ме оттук!“ Но Бог не искаше да го погледне и му обърна гръб. И мъжът започна да проклина Бог. Този мъж беше Джон Ленън, бивш член на станинската група „Битълс“. Джон Ленън беше човек, който приживе се подиграваше на Бог. Той казваше, че Християнството ще изчезне и Исус Христос ще бъде забравен напълно.

Обаче сега този човек е в Ада, а Исус Христос а жив!! И Християнството не е изчезнало.

Като ходехме през Ада, душите протягаха ръце към нас и молеха за милост. Те молеха Исус да ги изведе от тук, но Исус не ги поглеждаше.

Запчнахме да минаваме през различни отдели на Ада и пристигнахме в центъра на Ада, където бяха най-ужасните мъчения. Такива мъчения каквито човек не може даже да опише. Единствените хора, които бяха в този отдел, бяха тези, които познаваха Божието слово и Исус – тук бяха пастори, евангелисти, мисионери, и всички останали, които веднъж бяха приели Исус и знаеха истината, но въпреки това бяха живели двоинствен живот.

Видяхме също и тези, които веднъж бяха спасени, но пак обърнали се към грях; тяхното наказание беше 1000 по-строго от това на всички други. Те крещяха и молеха Бог за милост, но Божието слово казва в Евреи 10:26-27, „Защото ако сгрешаваме самоволно, след като сме познали истината, не остава вече жертва за грехове, а едно страшно очакване на съд и на едно огнено негодуване, което ще погълне противниците. „

Тези души бяха тук, защото приживе те проповядваха, постеха, пееха и издигаха ръцете си в църквата, но навън лъжеха, мамеха, изневеряваха и обираха. Не можем да лъжем Бог. Библията казва, че на този, на когото много му се е дало, също много ще се изисква от него. Лука 12:48.

После Бог ни позволи да видим две Християнки, но които приживе не изпълняваха волята на Бог. Едната каза на другата, „ Проклетнице! Твоя е вината че съм тук! Не ме научи на светото писание! Не ми показа истината и затова сега съм в Ада!“ И те се мразеха и обиждаха, защото в Ада няма любов, няма милост и прошка.

Имаше тук хиляди души, които познаваха Божието слово, но не се бяха очистили от греховете си. Бог каза, „ **Не може да си играете нито с Бог, нито с пламъците на Ада. Синове мои, всичките земни страдания дори събрани в едно, са нищо, НИЩО в сравнение със страданията и в най-добрите отдели на Ада.**“ Ако е толкова ужасно за тези, които най-малко са измъчвани в Ада, представете си колко по-лошо е за тези в центъра на Ада, които познаваха Божието слово, но се отказаха от Него. И после Бог ни каза, че ние можем да си играем с огъня на земята, но никога с адския огън.

Продължихме да минаваме през различни места в Ада. Виждахме, че душите тук имаха около шест различни вида мъчения. Едно от тях беше души измъчвани от демони. Други бяха измъчвани от собствената си съвест, казвайки им, „ Помниш ли когато ти беше проповядвано Божието слово, когато ти разказвах за Бог и Ада, а ти се изсмиваше над тези слова!“ собствената им съвест измъчваше тези души, като червеи, като огънят, който беше хиляди пъти по-горещ от този, който познаваме. Това е наградата, която дяволът дава на тези които са го търсили и следвали.

Божие слово казва в Откровение 21:8, „**А колкото до страхливците, невярващите, мерзавците, убиците, блудниците, магиосниците, идолопоклонниците , и всички лъжци, тяхната участ ще бъде в езерото, което гори с огън и жупел. Това е втората смърт. ,**

След това Бог ни показа човек, който беше убил шест души. Сега тези шест души го заобикаляха, казвайки, „ Ти си виновен, че сме тук, **ТИ СИ ВИНОВЕН!**“ Убиецът се опитваше да покрие ушите си, но не можеше да не ги чува. В Ада всичките ни сетива са много по-изострени.

Душите на това място биват изтезавани с непоносима жажда за вода, която не може да бъде задоволена по никакъв начин. Божие слово казва в Исаия 34:9, „**Потоците на Едом ще се превърнат в смола и пръстта му-в сяр, и земята му ще стане пламтяща смола.**“

На това място всички души бяха сред пламъци. Те виждаха миражи на кристално чисти реки сред пламъците и се опитваха да ги достигнат, но реките се превръщаха в огън. Те виждаха дървета с плодове, даващи вода, но щом се опитаха да ги откъснат, те изгаряха ръцете им и демоните им се присмиваха.

След това Бог ни заведе на още по-ужасни места. Видяхме езерото от огън и сяр. Имаже и едно по-малко езеро, където милиони души молеха Бог за милост. Те му казваха, „**Господи, молим Те, изведи ни от тук само за момент! Дай ни шанс да излезем от тук!!!**“. Но Бог вече нищо не можеше да направи за тях, защото тяхната присъда беше произнесена.

От всички тези милиони души, Бог ни позволи да насочим вниманието си към една от тях, чиито тяло бе наполовина потопено в пламъци. Бог не позволи да чуем и разберем мислите на тази душа. Името на този човек бе Марк. Бяхме изумени от неговите мисли. И научихме вечен урок, когато чухме следното. „*Всичко бих дал, за да съм на ваше място сега! Всичко бих дал да се върна на земята само за една минута. Ако ще да съм най-мизерния, най-болния, най-мразения и най-бедния човек на света, всичко бих дал само за една*

минута!“Исус държеше ръката ми. Той попита Марк, „Марк, защо искаш да се върнеш на земята само за една минута?“. С плач и измъчен глас той отговори, „Господи! Искам да се върна на земята за една минута, за да мога да се покая и да бъда спасен.“

Когато Бог чу това, аз видях кръв, изтичаща от раните на Исус, и сълзи падаха от очите му, и Той каза, „Марк, твърде късно е за теб! Ти постла леглото си с червеите, и червеи ще те покриват.“ (Исая 14:11). След като Бог каза това, душата се потопи завинаги в огненото езеро. За съжаление, всички тези души вече нямат надежда. Само ние, които сме все още на земята, имаме жансът да се покаем днес и да отидем в Рая с нашия Бог Исус Христос.

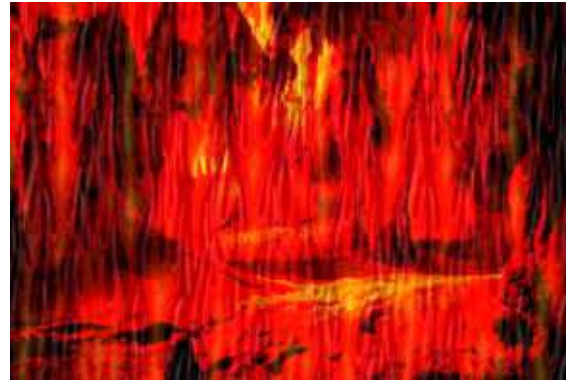
Сега ви оставям със свидетелството на моята сестра, благодаря.

(2-ро Свидетелство, Луце)

Бог да ви благослови, обични мои братя. Нека прочетем Божието слово от Псалми 18:9. „Той сведе небесата и слезе; и мрак беше под краката Му.“ Бог взе ръката ми и ме поведе надолу през тунела. Ставаше все по-тъмно, толкова тъмно че не можех да видя ръката си, която не държеше тази на Бог.

Толкова бързо се спускахме надолу, че имах чувството, че душата ми се отделяше от тялото. Усетих отвратителна миризма, като тази на разлагаща се плът. И чух гласовете на милиони души, плачещи и крещящи безспирно.

Много ме беше страх, и аз казах на Бог, „Господи, къде ме водиш? Господи, имай милост! Моля Те, смили се над мен!“ А Бог само ми рече, „Нужно е да видиш това и да разкажеш на всички.“

Продължихме надолу през тунела, който беше във формата на рог докато пристигнахме на място, което беше напълно обгърнато от мрак. И после, сякаш завеса се вдигна от очите ми, и аз видях милиони горящи огниове. Бях много изплашена и казах на Бог, „О, моля Те, Господи, имай милост! Не ме довеждай на това място! Прости ми!“ В този момент не мислех, че съм само наблюдател в Ада, мислех, че вече бях осъдена. Аз стоях пред Бог Исус и треперех в ужас, защото мислех, че това е краят на живота ми.

Приближихме се до огромен огън и аз чух милиони души, крещящи в един глас.

Видях една дървена маса, която не беше обгърната с пламъци. Върху нея имаше бирени бутилки, които изглеждаха освежаващо, но бяха пълни с огън. Появи се мъж. Неговата плът беше почти напълно унищожена. Той бе изгубил очите, устата и косата си от огъня. Но той можеше да ме види. Казвам ви, душата е тази, която вижда, усеща, мисли и решава, а не физическото ни тяло.

Мъжът протегна тънката си ръка към Бог и започна да плаче, казвайки, „Господи, смили се над мен! Много ме боли! Изгарям! Моля Те, имай милост над мен и ме изведи от тук!“ Бог го погледна жално и аз почувствах нещо топло в ръката си. Беше

кръв...кръвта на Исус! Божията кръв течеше от ръката Му, докато Той гледаше този човек мъчещ се всред пламъци.

Мъжът се отправи към масата. Той взе една от бутилките и отпи, и огън и пушек излезе от нея. Той изкрещя с такъв силен вик, какъвто никога не бях чула преди. С такава болка и страдание той се опита да изпие това, което беше в бутилката. Но тя бе пълна с киселина и унищожи гърлото му. Видях киселината да преминава през стомаха му.

Числото 666 бе изписано на челото на този човек. На гърдите му имаше плоча, направена от някакъв материал, който не можеше да бъде унищожен. На нея имаше надпис, но неможех да го разбера. Бог, чрез милостта си ми даде превод на този надпис. **„Аз съм тук, защото бях пияница.“** Човекът молеше Бог за милост, но Божието слово много ясно ни казва в 1 Коринтяни 6:10 **„нито крадците, нито сребролюбците, нито пияниците, нито хулителите, нито рабнителите ще наследят Божието царство“**.

Бог ми показва последните мигове от живота на този човек на земята като на филм. Беше нещо като голям телевизионен екран. Името на този мъж бе Луис и той се намираше в един бар и пиеше. Видях там същата тази маса и същите бутилки. На масата седяха и неговите приятели. (казвам ви,за да знаете, има САМО ЕДИН ИСТИНСКИ ПРИЯТЕЛ, и неговото име е ИСУС ХРИСТОС. Той е единствен верен приятел). Луис пиеше с неговите приятели и беше вече пиян. Най-добрият му приятел грабна една бутилка, счупи я, и започна да наръгва с нея Луис. Като видя падналия на пода Луис, той побягна и Луис умря. Най-тъжно е, че той умря без Бог.

Аз попитах Бог, *„О, Господи, моля Те, кажи ми този човек познаваше ли Те?“* И Бог тъжно ми отговори, **„Да, Луисе, той знаеше за Мен. Той Ме прие за негов спасител, но отказа да Ми служи.“** Обзе ме още по-голям страх. Луис изкрещя още по-силно, *„О, Господи, боли ме! Боли ме! Моля Те, имай милост!“* и той протегна ръката си към Бог, но Бог хвана моята ръка и ме отведе. Пламъци обгърнаха Луис и той се изгуби в тях.

Продължихме. Това място бе толкова огромно и страшно. Приближихме друг огън и аз казах, *„Господи, не, моля Те, неискам да гледам повече! Моля те прости ми!“* И аз затворих очите си, но това нямаше значение, аз виждах всичко. Видях жена пред пламъците. Тя бе покрита с кал, пълна с червеи, и червеите я изяждаха. Тя извика, *„Господи, смили се над мен и прости ми! Погледни ме! Боли!Имай милост и махни тези червеи и това мъчение, защото боли твърде много!“* Бог я погледна със страдание. Аз хванах ръката Му, и поцхуствах неговата болка и страдание за вички изгубени души, завинаги обречени да горят в Ада.

Тази жена нямаше очи и устни, но видаше и чувстваше. В ръката си държеше бутилка, пълна с киселина, но тя вярваше че това бе парфюм. Веки път когато тя напръскваше тялото си, киселината я изгаряше. Но тя продължаваше. И говореше,че това бе скъп парфюм. И още вярваше, че на врата ѝ има красива огърлица, но беше змия. Вярваше, че носи красиви гривни на китките си, но аз видях те бяха червеи забиващи се в костите ѝ. Тя каза, че нейните бижута са всичко, което има, но аз само видях червеи и скорпиони покриващи тялото ѝ. Имаше метална плоча на гърдите си и на нея пишеше **„Аз съм тук за кражба.“**

Тя не се разкайваше за греха си. Бог я попита, „**Магдалена, защо си тук?**“ И тя отговори, „*не ме притесняваше да крада. Единственото, което ме интересуваше бяха моите бижута и скъпи парфюми. Не ме интересуваше от кого крадах, само исках да изглеждам добре.*“

Червеи проникваха през цялото ѝ тяло. Аз стиснах ръката на Исус и попитах, „*Господи, тя знаеше ли за теб?*“ И Бог ми отговори, „**Да, знаеше.**“

Магдалена започна да се оглежда на около и попита, „*Господи, къде е онази жена, която ми говори за Теб? Тук съм вече 15 години.*“ Всички хора в Ада помнят всичко. Тя продължи да пита, „*Къде е жената, немога да я видя!*“ Тя се опита да се обърне и да надникне в други огниове, но не можеше. Бог отговори, „**Не, не Магдалена, тя не е тук. Жената, която ти казваше за Мен, е при Мен в моето Небесно Царство.**“

След като чу това, тя се хвърли в пламъците. Исаия 3:24 казва, „*И вместо благоухание, ще има гнилост, вместо пояс-въже, вместо нагръдник-опасване с вретинице, и вместо красота – белези от изгаряне.*“

Продължихме. Видях място, изпълнено с червеи и около него пързалка, направена от червен горещ метал, и имаше светещ билборд, който можеше да бъде видян отвсякъде, на който пишеше, „**Добре дошли всички лъжци и клюкари.**“ В края на пързалката беше горяща лагуна, приличаше на сярра. И видях един напълно гол човек да се спуска по нея. Кожата му се люпеше и оставше по страните на пързалката. Като стигна до огнената лагуна езикът му избухна и на негово място се появиха червеи. Това бе началото на неговите мъчения. Божието слово казва в Псалми 73:18-19 „*Ти наистина си ги сложил на хлъзгави места, тръшнал си ги на разорение. Как изведнъж стигат до запустение! Съвърено биват довършвани от ужаси.*“

След като видяхме това, бяхме изведени от Ада. Искам да ви кажа, че Адът и Раят са истински от физическия свят, който познаваме. Тук е където решаваме къде искаме да прекараме вечността – дали с Исус или горящи в Ада. Бог ни повтаряше, „**без святост, никой човек няма да ме види.**“ Заова и аз ви казвам същото нещо, „**Без святост не можете да видите Бог.** „

(3-то Свидетелство – Сандра)

Нека да се насочим към Божието слово Матей 10:28, „*Не се бойте от онези, които убиват тялото, а душата не могат да убият; но по-скоро се бойте от онзи, който може и душа и тяло да погуби в пъкъла.*“

Всеки път когато душа пристигне в Ада, на тази личност се дава тяло на смърта. Бог Исус ми подаде ръка и ние започнахме да се спускаме надолу през един страшно тъмен тунел, който водеше към центъра на Земята. Пристигнахме пред няколко врати; една от тях се отвори и ние влязохме. Не пусках ръката на Бог, защото знаех, че ако Го изгубих, никога нямаше да изляза от тук.

Видях огромна стена. Хиляди хора висяха по нея, хванати с куки през главите им, и окопи ги държаха през ръцете за стената. А също видях още хиляди хора в сред пламъци насякъде.

Застанахме пред един от тези пламъци и той започна да се снисява. И видях мъж, в свещенническо облекло, окъсано от всякъде и мръсно. Червеи лазеха по цялото тяло на този мъж. Той беше целият изгорен. Очните му кухни бяха празни и плътта му се люпеше и падаше на земята. Но както плътта му падаше, нова плът се появяваше на нейно място и всичко ссе повтаряше отново, и отново. Той видя Исус и рече, „Исусе, смили се над мен, изведи ме от тук само за момент! Само за минута!“ На гърдите му висеше плоча с надпис, „**Аз съм тук за обир.**“

Исус се доближи до него и го попита, „**Как се казваш?**“ Мъжът отговори, „Андрю, Господи“, Бог го попита, „**От колко време си тук?**“ Андрю отвърна, „Тук съм от много време.“ И мъжът започна да разказва историята си. Каза че на земята е била негова отговорност да събира десятака и за паричното разпределение на бедните в една Католическа църква. Обаче вместо това, той крадял парите. С очи пълни със състрадание Бог попита мъжа, „**Андрю, някога ти чу ли евангелието?**“ Андрю отвърна, „Да, Господи, една Християнка идваше в църквата и проповядваше евангелието, аз не исках да го приема и да повярвам, но сега вярвам! Сега знам, че всичко е истина! Моля Те, Господи, изведи ме от тук само за момент!“

Червеи излизаха от очните му кухни, от ушите му, и влизаха обратно през устата му. Той се опитваше да ги изтръгне, но не можеше. Продължаваше да крещи и да моли Бог за милост и да го изведе от тук. И демони го изтезаваха и го промушкчаха с копия. Тези демони бяха точно подобие на руските кукли матриошки, които имаме тук на земята. Но в Ада те не бяха вече кукли, а демони. Бяха високи около метър и имаха много остри зъби. Кръв излизаше от устата им и очите им бяха червени. Те намушкваха Андрю и всички останали души, които бяха в тази част на Ада. Бог ми каза, че тези са духовете на страдание и мъка.

Продължихме. Видях хиляди други души биващи измъчвани. И когато те видяха Исус, се опитваха да Го достигнат. Една жена започна да крещи, виждайки Исус, „Исусе, имай милост над мен и изведи ме от тук!“ тя страдеше много, и протягаше ръце към Бог, молейки Го да я изведе само за минута от това място. Тя беше напълно гола и покрита с кал. Беше мръсна и червеи покриваха тялото ѝ. Тя се опитваше да ги премахне от себе си, но те се умножаваха все повече с всеки неин опит. Червеите бяха около 20см дълги. Божието слово казва в Марко 9:44, „където червеят им не умира и огънят им не угасва“. Гледката беше толкова ужасяваща. На гърдите ѝ имаше метална плоча с надпис, „**Тук съм заради прелюбодействане.**“ И тук в Ада, тази жена бе карана насила да прелюбодейства с една отвратителна огромна змия. Бодли покриваха тялото на тази змия, около 20см дълги. И смията проникваше в тялото на жената чрез интимните ѝ части и излизаше през устата ѝ. И жената се раздираше с викове.

Тя продължаваше да моли Бог, „Господи, тук съм за прелюбодействане от 7 години съм тук, от както умрях от СПИН. Имах 6 любовника.“ Тук в Ада тя трябваше да повтаря греха си отново и отново. и тя нямаше мира ни нощ, ни ден и трябваше постоянно да се

мъчи. И Бог и каза, „**Бланка, твърде късно е за теб. Червеи се протягат под теб и червеи те покриват.**“ И тогава пламъци я покриха и аз не можех вече да я видя.

Продължихме да вървим. Млади и стари бяха подложени на мъчения тук. Пристигнахме до място, което приличаше на огромен басейн от пламъци, с хиляди мъже и жени вътре. Всеки един от тях имаше на гърдите си плоча с надпис, „**Аз съм тук, защото не давах десетника си и приноси.**“ Аз попитах Бог, „*Боже, възможно ли е това тези хора са са тук поради тази причина??*“ И Бог ми отговори, „**Да, защото тези хора решиха, че тези работи не са важни, когато Моето слово го задължава.**“ *Ще краде ли човек от Бога? Вие, обаче, Ме крадете. И казвате: в какво Те крадем? В десетъците и приносите. Вие сте наистина проклети, защото, вие-да!, -целият този народ, Ме крадете.*“

Бог ми каза, че когато хората не дават десетъка си, те възспират Божията работа и Евангелието не бива преподавано. Хората на това място се мъчеха хиляди пъти повече от други, защото те знаеха Божието слово, но не се подчиниха.

После Бог ми показа мъж. Виждах го от кръста до главата, и видях как той бе умрял на земята. Името му беше Рогелио. Той беше в колата си когато един човек се приближи до него, за да му проповядва Евангелието и му подари Библия. Но Рогелио не му обърна внимание, без да знае, че само след няколко минути щеше да катастрофира. И той умря в тази катастрофа. В момента, когато той катастрофира, Библията до него се разтвори на Откровение 21:8, „*А колкото за страхливците, невярващите, мерзавците, убиците, блудниците, магиосниците, идолопоклонниците, и всички лъжци, тяхната участ ще бъде в езерото, което гори с огън и жупел. Това е втората смърт.*“ След като Рогелио прочете този текст, той умря и пристигна в Ада. Той бе тук само от месец и отначало не знаеше защо е тук. Мисля, че когато онзи Християнин се опита да му говори, това бе последният негов шанс на земята да се разкае и да приеме Бог Исус за негов спасител.

Затова днес ви приканвам да разтворите сърцата си за Исус; само Той е пътят, истината и животът (Йоан 14:16) само и единствено чрез него можем да бъдем спасени в Царството Небесно. Деяния 4:12, „И чрез никой друг няма спасение; защото няма под небето друго име, дадено на човеците, чрез което трябва да се спасим“. Бъдете Благословени.

(4-то Свидетелство)

Бъдете Благословени, братя. Бог взе ръката ми и аз видях зад нас ангел. Започнах ме да се спъскаме надолу през един тунел с невероятна скорост. Ангелът вече го нямаше. Бях много изплашен. Попитах Бог, „*Господи, къде е ангела? Защо изчезна?*“ . Бог ми каза, „**Там, където ние отиваме, той не може да отиде.**“

Спряхме да се спускаме, като спиране на асансиор. Видях

няколко тунела. Ние влязохме б този, за който сестра ми Сандра говори. Където хора висяха закачени за куки през главите им и окови през китките им. Те висяха от тази безкрайно дълга стена. Бяха милиони. Червеи покриваха телата им. Видях и друга такава стена и аз казах на Бог, „*Господи, толкова много хора има тук!*“ И веднага стих от Библията изникна в ума ми. Бог ми каза, „**Адът и смъртта не се насищат.**“ Притчи 27:20.

Скоро пристигнахме на място, наречено, „**Долината на горящите котели.**“ Тези котели бяха пълни с горяща кал. Видях жена. Тялото и потъваше и изплуваше от горящия котел, но когато Бог и проговори, то спря да се движи. Бог я попита, „**Жено, как ти е името?**“ тя отговори, „*Рубиела*. Плът висеше по костите ѝ, очернени от огъня. Червеи влизаха през очните ѝ кухини и излизаха от устата, влизаха отново през носа и излизаха от ушите. Когато те не можеха да влязат, пробиваха си нова дупка в тялото ѝ, което ѝ причиняваше неопишуема болка. Тя извика, „*Господи, моля Те, изведи ме от тук, имай милост! Не мога повече така, накарй мъките да спрат, не мога повече, моля Те, имай милост!*“ Бог я попита защо тя бе там. И тя отвърна. Че е тук заради суета. Това беше написано и на нейната плоча. В ръката си държеше шише, което в нейните очи бе много скъп парфюм. Тя трябваше многократно да се пръска с течността, която всъщност бе киселина. Това караше плътта ѝ да се топи и ѝ причиняваше ужасна болка. Тя извика към Бог, „*Господи, смили се над мен, не мога повече, дай ми само една секунда Господи!*“ Аз не ви казвам, че е грех да се ползва парфюм, но Бог каза, че тя е тук заради парфюмът си, Божието слово четете във Второзаконие 5:7 „**Да нямаш други богове освен Мене.**“ Тази жена бе тук, защото нейната красота, парфюмите и суетата ѝ бяха на първо място в живота ѝ. Бог Исус е Цар на Царете и Господар на Господарите! Той трябва винаги да заема най-първо място в нашия живот, затова тя бе тук. Много тъжно, Бог я погледна и каза, „**Рубиела, много е късно за теб, червеи си постла и червеи ще те покриват.**“ И когато Бог изрече това, тялото ѝ се потопи в огъня, и тя страдаше страшни болки.

Пристигнахме до място с огромни врати. Те се отвориха пред нас. Видях огромна пещера. Видях различни по цвят, движещи се светлини като облак от дим. Ижведнъж чухме музика; салса, рок, и най-различни други популярни музика, които хората чуват по радиото всеки ден. Бог махна с ръка и видяхме милиони и милиони хора оковани с вериги през ръцете им. И те бясно скачаха в сред пламъци. Бог ни погледна и каза, „**Вижте отплатата на танциорите.**“ Те трябваше постоянно бясно да скачат в такт с музиката, независимо какво свиреше. Не можеха никога да спрат. Но най-лошото бе, че обувките им имаха около 20см шипове и всеки път, когато те скачаха, тези шипове пробиваха стъпалата им и те нямаха почивка. Когато някой от тях се опиташе да спре, демони идваха и започваха да ги намушкват с копия, проклинайки ги и казвайки, „*Хвалете го, това е вашето царство сега, хвалете Сатана! Хвалете го! Не можете да спрете, трябва да го хвалите и да танцувате, без да спрете за секунда даже!*“

Беше ужасно, че толкова много хора бяха Християни, които познаваха Бог, но те бяха в нощни клубове когато умряха на земята. Може би ще попитате, „*Къде изобщо в Библията се казва, че е грешно да се танцува?*“ В Яков 4:4 се казва, „**Прелюбодейци! Не знаете ли, че приятелството със света е вражда против Бога? И тъй, който иска да**

бъде приятел на света, става враг на Бога.“ И също в Йоан 2:15-17, „*Не обичайте света, нито каквото е на света. Ако някой обича света, в него няма любов към Отца. Защото всичко, което е в света-похотта на плътта, пожеланието на очите и тщеславието на живота, не е от Отца, но от света; и светът преминава, и неговите походи; но който върши Божията воля, пребъдва до века.* Помнете, че света преминава и всичко в него погива, но този който върши Божията боля, ще пребъде вечно.

Приятели и братя, като напуснахме това място, видяхме нещо като мостове, разделящи Ада на различни отдели за мъчения. Видях дух, който се разхождаше по един от мостовете. Той беше точно копие на тези кукли, наречени тролове, които познаваме тук на земята. Тези кукли, които имат различни цветове коса, с лице на стар човек, но с тяло на дете и без интимни части. Очите им са злобни. Бог обясни, че това са духове на загубата. Този дух носеше копие и вървеше по моста все едно че беше кралска особа. И

той намушкваше хора с копието си. Кълнеше и казваше, „Помните ли деня, когато бяхте пред една Християнска църква и не искахте да влезете? Помните ли как ви проповядвах и не искахте да слушате? Помните ли когато ви дадох Евангелие, а вие го изхвърлихте?“ Тези изгубени души се опитваха да покрият местата, където преди бяха ушите им. И казваха на демона, „*Млъкни, млъкни! Неговори повече! Не искам да те слушам, млъкни!*“. Но злият дух се забавляваше от тяхната болка.

Продължихме с Бог. Сред масата от хора, видяхме един мъж, който викаше по-силно от

всички останали, „*Отче, Отче, смили се над мен!*“. Бог не го поглеждаше, но когато чу думата „Отче“, той потрепери и се обърна към мъжа, „**Отче? Наричаш ме твой Отец? Не, аз не съм твой Отец и ти не си мой син. Ако ти беше мой син, сега щеше да си с Мен в Небесното Царство. Ти си син на твоя баща, дявола.**“ И огън го погълна.

Бог ни разказа историята на живота на този мъж. Той го наричаше Отче, защото го бе познал. През земния си живот бе ходил на църква, бе слушал Божието слово и бе получил много обещания от Бог. И ние се почудихме какво се бе случило, и защо той бе тук сега. Бог ни каза, „**Той живееше двойствен живот; живееше по един начин въщи и по друг в църквата. В сърцето си мислеше „никой от църквата не живее близо до мен, нито пасторът нито някой брат, така че мога да правя каквото си поискам“.** Но той забрави, че Божиите очи са навсякъде и виждат всичко, и никой не може да се скрие от Бог.“

Божие слово ни казва, „*Недейте се лъга; Бог не е за подиграване: понеже, каквото посее човек, това и ще пожъне.*“ Този мъж страдаше хиляди пъти повече от други. Той плащаше двойно: веднъж за греховете си, и веднъж заради това, че смяташе, че може да излъже Бог. Съвременните хора се оптват да класифицират греховете; много смятат, че хомосексуалистите, крадците и убиците са по-големи грешници от лъжците и

клюкарите. Но в очите на Бог, всички грехове са равни. Библията ни казва, „*Заплатата на греха е смърт; а Божият дар е вечен живот в Христос Исус, нашия Господ*“ „*душата, която греши, тя ще умре*“ Римляни 6:23 Езекил 18:20. Приятели и братя, приканвам ви сега да приемете поканата на Исус. Исус протяга милостивата си ръка към вас, ако се покаете. Божието слово ни казва, че на този, който се откаже от греха и се покае, ще му се даде милост. Много по-добре е да повярвате сега, отколкото да чакате и да научите после по трудния начин. Бог да ви благослови.

(5-то Свидетелство)

Божие слово ни казва в Римляни 6:23, „*Заплатата за греха е смърт; а Божият дар е вечен живот в Христос Исус, нашия Господ.*“

Като слязохме долу, почувствах болката от това, да бъдеш мъртъв. Бях много изплашен. Разбирах, че тук са страшно много хора, всички крещящи и плачещи. Беше пълен мрак, но с Божието присъствие, мракът се вдигна. Видяхме хиляди и хиляди души, викащи за милост. Молеха се на Бог да ги изведе от там. Също усещахме голяма болка, защото знаехме, че Бог страда ужасно много за тях. Искане да излязат само за минута, и Бог ги питаше, „**Защо искате да излезете.**“ И те отговаряха, „*защото искам да се спася. Искане да се покая и да се спася.*“ Но за тях беше твърде късно.

Мили хора, които сега слушате, тук и сега на земята е единственият ни шанс да изберем пребиваването си във вечността. Можем да изберем или спасението, или вечно страдание.

Слязохме по-надолу. Видях, че подът, по който ходехме биваше унищожен от огън. И отвратителна миризма се носеше наоколо. Гадеше ни се от миризмата и виковете на хората. Видяхме в далечината мъж, който беше в пламъци до кръста. Плътта му падаше на парчета. Видяхме сива мъгла в скелета му, и попитахме Бог какво бе това. Бог ни каза, че това са техните души, затворени в грешните им тела. Всички в Ада имаха тази мъгла. Както е писано в Откровение 14:11 „*И димът от тяхното мъчение ще се издига до вечни времена;и онези, които се покланят на звяра,и образа му, няма да имат отдих нито денем,нито нощем, нито кой да е, който приема белега на името му.*“

Много неща започнаха да ни се изясняват, на които не обръщаме внимание на земята. Но най-важното съобщение бе, че, нашият живот на земята, определя къде ще прекараме вечността.

Ръка за ръка с Бог, ние преминахме през различни нива от Ада. Дойдохме до мчсто с много килии, в които биваха измъчвани души, от най-различни демони, които казваха, „*Проклетници, хвалете Сатана! Служете му сега, както му служехте на земята!*“ душите много страдаха от червеите и киселинен огън, който обгръщаше телата им.

Видяхме двама мъже в една от килиите. Те имаха къми в ръцете си и се ръгаха и викаха един на друг, „Проклетнико! заради теб съм тук! Ти ме заслепи за истината и не ми даде да позная Бог и да го приема! Затова сега съм тук, подложен на мъчения ден и нощ!“ чрез видение Бог ни позволи да видим земния им живот. Видяхме ги заедно в бар. Избухна спор между тях, който прерастна в бой. Те бяха пияни. Единият взе една счупена бутилка, а другият изкара нож. И те сбиха, и се биха докато и двамата бяха смъртно ранени. И бяха обречени да поватрят тази сцена завинаги. И споменът, че някога са били най-добри приятели, като братя, също ги измъчваше.

Искам да ви кажа, има само един истински приятел, и неговото име е Исус от Назарет. Той е верният приятел, който е с вас във всеки един миг.

В друга килия видяхме жена, търкаляща се в калта. Косата и бе разрошена и мръсна. В същата килия имаше огромна змия. Змията обгегъщаше тялото и и проникваше в нея през долните и части. И жената насила трябваше да има сексуален контакт със змията. Всички мъже и жени, живели в прелюбодейство на земята, биваха насилвани да го повтарят тук, само че със змии, покрити със 20см шипове отново и отново до вечни времена. Змията разкъсваше тялото ѝ всеки път щом проникнеше в жената, и тя викаше и се молеше на Бог да спре мъченията ѝ, „Накарай го да спре! Моля Те! Никога повече няма да го правя! Накарай го да спре!“ ние се опитвахме да покрием ушите си, но пак я чувахме. И молехме Бог да не ни кара да слушаеме повече. И Бог рече, „**Нужно е да видите това, за да разкажете на света, защото много души биват изгубвани, моите хора забравят спасението, и игнорират верния път към спасението.**“

После видяхме огромно огнено езеро с хиляди души сред пламъци. Те размахваха ръце и викаха за помощ. Множество демони, с копия с глави във формата на S раняваха хората в това езеро и им се подиграваха, „Проклетници, хвалете и се кланяйте на Сатана! Хвалете го, както го хвалехте на земята!“ бяхме толкова изплашени и не пускахме Божията ръка, защото не искахме да останем тук.

В далечината видяхме прав мъж, който бе в голяма болка и агония. Два демона летяха около него и го измъчваха. Те забиваха копията си в него и изтръгваха ребрата му, и му се подиграваха. Той също бе измъчван от мисълта за семейството му, което беше на земята, и той се притесняваше за тях да не пристигат на това място, защото той не им беше дал Божието известие за спасението. Той си спомняше, че веднъж имаше шанс да извести жена си и двамата си синове за спасението, но не го направи. Демоните отрязваха ръцете му, той падаше в огнената кал, и тялото му се гърчеше като червеи. Плътта му капеше от костите от горещината. И той пълзеше като змия, опитвайки се да излезе от там, но демоните го бутяха обратно в калта.

После видяхме няколко демони на едно място и нещо грабна вниманието ми. Забелязах, че един от демоните нямаше едно крило. И аз попитах Бог защо. Бог ми каза, „**Този демон бе пратен на земята с цел, но той не изпълни задачата си, и беше върнат в Ада от един от Божиите служители. Сатаната го наказва като отрязва едно от крилата му.**“ Тогава разбрахме, че ние Християните, имаме всичката сила в Името на Исус да прогонваме всички демони!

Скъпи приятели, които слушате думите ми сега, това свидетелство не е осъдително, а спасително, за да изпитате сами себе си и да видите в сърцето си, къде стоите пред Бог. Това е за да се откажете от греха, заради спасението си. Точно сега, издигнете сърцето си пред Бога и признайте греховете си, така че, ако Бог да дойде в този момент, да моите да отидете с Него, а не в пъкъла! А там, наистина ще разберете защо Исус плати толкова висока цена на кръста на Голгота!

Видяхме много хора в Ада, които бяха невежи защо са там. Техните замни животи бяха изпълнени с дейности, които те не смятаха за грехове. Скъпи приятелю, изпитай себе си! Недей да мислиш, че да лъжеш, да крадеш и да живееш в суета е нормално! Тези са всички грехове в очите на Бог! Мили братя, спрете да вършите грехове! Давам ви това известие, за да се откажете доброволно от греховете и да се обърнете към Бог!

(6-то Свидетелство)

Псалми 62:12 *„и че на Тебе, Господи, принадлежи и милостта; защото Ти даваши на всеки според делото му.“*

Когато Бог ни посети онази сутрин, той хвана ръцете ни и започнахме да слизаме надолу. Сърцето ми бе изпълнено със страх, дори не мога да го опиша. Единственото, което знаех бе, че не можех да пусна ръката на Бог, моят Спасител. Усещах, че Исус бе моят Живот и моята Светлина и всичката ми надежда бе в Него; иначе щях да остана завинаги на това ужасно място. Никога не бях мислел, че някога бих отишъл там, дори не вярвах, че това място съществува. Дори като Християнин, винаги мислех, за едно междинно място, където душите на умрелите прекарват известно време, за да се пречистят преди да отидат в Рая. Но толкова се бях заблуждавал, и Бог ми показа истината за Ада.

Когато пристигнахме в Ада, мястото се разтресе, и всички демони се разбягаха да се скрият, защото ни един от тях можеше да понесе присъствието на Бог. Чухме пленените души да крещат, защото и те знеха, че Исус от Назарет бе тук. Те всички имаха надеждата, че Той можеше да ги изведе от това място. Но това бе фалшива надежда.

Минавахме ръка за ръка с Исус през отдела на прелюбодействата. Исус се обърна към една жена, която бе всред пламъци. Когато Исус я погледна, тя бавно изплува от пламъците до кръста ѝ, но нейното мъчение не спря. Тя бе напълно гола, а тялото и мрусно и миришеше лошо. По нея имаше жълто зелена кал, нямаше очи и устните ѝ падаха на парчета. Нямаше и уши, само дупки. С опепелените си, костеливи ръце тя се опитваше да събира падащата си плът, но това само ѝ причиняваше още повече болка. Виковете ѝ не преставаха. Тя бе покрита с червеи и една много дебела, покрита с шипове змия, бе увита около ръката ѝ. Жената имаше числото 666 гравирани върху тялото ѝ; числото на Звяра, соменато в Откровение 13:16-18. Имаше и плоча на гърдите ѝ, направена от някакъв неизвестен метал, който не можеше да бъде изгорен. На плочата, на странен език, бе написано, „Тук съм за прелюбодейство“.

Исус я попита, „**Елена, защо си на това място?**“ докато Елена отговаряше на Бог, тялото ѝ гърчеше от мъките. Тя каза, че е тук за прелюбодейство. И тя продължаваше да моли Бог за прошка отново и отново. И започнахме да виждаме как тя бе умряла. Тя беше в леглото с един от любовниците си, защото мислеше, че човекът с когото тя живееше

беше някъде на път. Но той се прибра и я намери с любовника ѝ в леглото. Той се разгневи и грабна един голям нож и го заби в гърба на Елена. Тя умря и бе отведена в Ада, напълно гола.

В Ада всичко се материализира и тя още бе с ножа в гърба си, причинявайки и огромна болка. Тя бе прекарала в Ада вече седем години и помнеше всеки един момент от живота и смъртта си. И помнеше когато някой искаше да ѝ говори за Исус и че той бе единствен, който можеше да я спаси, но сега бе твърде късно вече за нея и всички останали в Ада.

Божие слово говори много за прелюбодейството и е много ясно по този въпрос. Прелюбодействане е да имаш сексуални връзки извън брака. 1 Коринтяни 6:13, *„Храната е за стомаха, и стомахът е за храната; но Бог ще унищожи и него, и нея. А тялото не е за блудодеяние, но за Господа, и Господ е за тялото. „ също в 1 Коринтяни 6:18, *„Бягайте от блудство. Всеки друг грях, който би направил човек, е вън от тялото; но който блудства, сгрешава против своето собствено тяло.“**

Когато Исус свърши да разговаря с нея, тя се потопи в пламъците, и вече не можехме да я видим. Но чувахме звука от горящата ѝ плът и ужасяващите ѝ викове, които дори не мога да опиша с думи.

Бог ни показа всички грешници в Ада: идолопоклонници, тези, които практикуваха магиосничество, неморалните, прелюбодейците, лъжците, хомосексуалистите. Беше ни много страх и единствено оскахме да се махнем от там. Но Бог ни казваше, че бе непоборимо да видим това и да разкажем на хората, за да могат те да повярват.

Аз стиснах ръката на Бог още по-силно. Пристигнахме в дру отдел на Ада, който ми направи впечатление. Видях мъж на около 23 години, до кръста сред пламъци. Числото 666 бе гравирано на него. И той също имаше метална плоча на гърдите си, с надпис **„Тук съм защото бях нормален“** той протегна ръце към Исус, молейки Го за милост. Божие слово казва в Притчи 14:12, *„Има път, който се вижда прав на човека, но краят му е пътица към смърт.“*

Когато прочетохме плочата му, попитахме Бог, как така? Възможно ли е някой да бъде тук поради тази причина? И Исус го попита, **„Андрю, защо си тук?“** А той отговори, *„Исусе, когато бях на Земята, мислех, че само убиствата и кражбите са грехове, и затова никога не се опитах да се доближа до Теб.“* В Псалми 9:17 се казва, *„Нечестивите ще се върнат в преизподнята (Адът), всички народи, които забравят Бога.“*

Андрю бе направил голяма грешка класифицирайки греховете, както много хора правят днес. Библията много ясно казва, че отплатата за греха е смърт, но Божият дар е вечен живот (Римляни 6:23). И още, когато Библията говори за грех, никога не класифицира, всички грехове са еднакви. Андрю е имал възможността да познае и приеме Бог Исус, но не го направи. Може и хиляда възможности да са му били дадени да познае Бог, но той не е пожелал да Го познае и поради това сега е тук. Пламъци го покриха, и вече не можехме да го видим.

Продължихме да вървим с Исус. Видяхме някакви падащи парчета в далечината. Като се приближихме, видяхме, че това всъщност бяха хора, пристигащи сега в Ада. Видяхме един млад човек, и много много демони се запътиха към него да унищожат тялото му. Той изкрещя, „*Не! Какво е това? Престанете! Не искам да съм тук! Спрете! Това е сън! Изведете ме от тук, моля!*“ той дори не знаеше, че беше вече умрял, и то без Исус в сърцето си. Демоните мъ се подиграваха както го измъчваха. И после числото 666 се появи на челото му и метална плоча на гърдите му. Дори и да не можехме да прочетем причината, поради която той бе тук, знаехме, че никога повече нямаше да излезе.

Бог ни каза, че мъченията на всички тези хора ще бъдат още по-страшни в деня на Страшния Съд. Ако те сега се мъчат толкова ужасяващо, дори не мога и да си представя какво ще е после.

Не видяхмедеца в този отдел. Само хиляди и хиляди млади хора; мъже и жени от много националности. Но в Ада няма вече националности или социални нива, всички биват наказвани и измъчвани. И всички искаха само едно, и това беше шансът да излязат от тук, дори само за секунда.. също искаха капка вода както в притчата за богатяша в Лука 16;19. Но това не беше възможно, те вече бяха направили своя избор къде да прекарат вечността, и техният избор бе – без Бог. Бог не праща никого в Ада, всеки пристига тук според собствените си деяния. Галатяни 6:7, „*Недейте се лъга;Бог не е за подиграване: понеже, каквото посее човек, това и ще пожъне.* „

Днес вие имате великата възможност да прмените вечната си съдба. Исус е на ваше разположение, сега, и Библията казва, че докато имаме живот на Земята, все още имаме надежда. Днес вие имате Земен живот, не пропускайте възможността, защото може и да последната ви!

Бог да ви благослови.